

*Levél a szülőknek
a keresztelésről*

Kedves Szülők!

A gyermek a legcsodálatosabb ajándék és egyben a legnagyobb felelősség is. Ugye Ti is szeretnétek mindent megadni gyermeketeknek, ami előnyére szolgál? Sokan meg vannak győződve arról, hogy ha megkeresztelik a gyermeküket, ez a legteljesebben javára válik, míg mások csak bizonytalanul sejtik ezt. Minthogy a lakóhelyeteken élő katolikus közösség szeretne osztozni örömeikben és a gyermeketek iránt érzett felelőségben, e levéllel próbálunk segíségekre lenni, hogy tisztán láthassatok a keresztelés kérdésében. - A keresztség nem csupán hagyományos szertartás, hanem egy egész életre szóló döntés jele. Ezért - azt gondolom - szükséges, hogy minél részletesebben megismerjétek a vele kapcsolatos tudnivalókat.

1. A keresztség története

A keresztség lényegének megértéséhez hozzásegít, ha megismerjük annak történetét. Az első évszázadokban elsősorban felnőtteket kereszteltek. Olyanokat, akik több éven át készültek fel a keresztségre: ezalatt megismerkedtek a keresztény közösséggel, megismerkedtek Krisztus tanításával, hallgatták az Evangéliumot és a hozzá fűzött beszédet (prédikáció) és mindezek eredményeként véglegesen úgy döntöttek, hogy egész életükben Krisztus példáját követve akarnak élni – a keresztények közösségben, egymásért és embertársaik javára.

Évszázadokon át úgy kereszteltek, hogy a keresztelendő alámerítették egy folyóban vagy egy medencében. Az alámerülés jelezte, hogy a keresztelendő – bűneivel, rossz hajlamaival – mintegy eltűnt, meghalt a vízben... s a vízből már egy megtisztult és Istenben újjászületett ember emelkedik ki,

aki új életet akar kezdeni Krisztus törvényei szerint a keresz-
tény közösségben.

Az újonnan kereszteltek új **fehér ruhába** öltöztek: ez is jelezte, hogy megtisztult, új életet kezdenek. **Gyertyát** kap-
tak kezükbe: jelezve, hogy egy új fényben élnek, fényt hordoz-
nak: Krisztus világosságát. Megkenték őket **szent olajjal**
vagyis a krizmával: ez a „felkenés” a nagy feladatra való meg-
hívás, a küldetés kifejezője volt.

A csecsemőkeresztelés évszázadokkal később, a VI-VII. szá-
zadban terjedt el. Csecsemőket csak abban az esetben ke-
reszteltek, ha a család hívő életet élt, s így biztosítva volt,
hogy a szülőtől és a közösségtől eltanulja, az „anyatejjel ma-
gába szívhatja” majd a kereszténységet.

A csecsemők keresztelése kezdettől fogva hasonlóan
megy végbe, mint a felnőtteké, és szertartásai ugyanazokat a
titkokat kívánja kifejezni. Bár a csecsemőknek általában csak
a homlokát öntik le vízzel, de ez ugyanazt jelzi, amit az aláme-
rítés: ti. „újja születik” Krisztus közösségébe. A fehér ruha, a
gyertya, az olajjal való megkenés is ugyanazt fejezi ki, amit a
felnőttek keresztelésében.

2. Mi történik a kereszteléskor?

1. A szülő felajánlja gyermekét (a kereszény közösségben,
annak képviselője által) Istennek, Krisztusnak és az Egyház-
nak. Egyúttal megígéri, hogy Krisztus tanítása szerint fogja
nevelni őt, a kereszény közösségben.

2. Isten pedig „válaszul” a szülő és az egyház felajánlá-
sára gyermekévé és egyházának tagjává fogadja a megkeresz-
teltet.

3. Ki részesülhet a keresztségben?

A középkorban nem kellett külön feltételhez kötni a csecsemő keresztségét. Hiszen e korban úgy tűnt, hogy egész Európa kereszténnyé lett. Így a gyermek a növekedés során olyan közösségbe került, amelyben természetesen eljárt hitoktatásra, vasárnapi szentmisére, elsajátította a keresztény vallás szabályait, formáit.

Az utolsó évtizedekben azonban a vallás helyzete megváltozott. A társadalom nem biztosítja már, hogy minden kisgyermek keresztény nevelésben részesüljön. Így az egyháznak újra hangsúlyozni a kell, hogy kisgyermekkorban csak az részesülhet a keresztségben, akinek további katolikus nevelését családja várhatóan biztosítani tudja.

4. Ma tehát csecsemők és kisgyermekek akkor részesülhetnek katolikus keresztségben, ha...

- a. legalább az egyik szülő személyesen kéri azt. Nagyszülő vagy rokon kérése nem elegendő.
- b. a szülők (és keresztszülők) kellőképpen felkészültek a keresztségre, és ha...
- c. a szülők (keresztszülők) vállalják a katolikus hitvallás letételét, valamint a gyermek vallásos nevelését.

FONTOS! A csecsemők keresztelését 2-3 hónappal a keresztelő kitűzött időpontja előtt kell kérni a plébánián. Erre azért van szükség, mert elegendő időt kell hagyni arra, hogy a lelkipásztor vagy a munkatársai megismerkedjenek és elbeszélgessenek a szülőkkel és a keresztszülőkkel: a keresztség jelentéséről, a vallásos nevelésről, s arról, hogyan tudnak imásgal, gyónással és a szentáldozással (az Eukarisztia vé-

telével) felkészülni gyermekük és az egész család nagy ünnepeére. Egyúttal azt is megbeszéljük, megtervezik, hogyan tud a keresztelest kérő család bekapcsolódni az plébániai közösség életébe, családi köreibe.

Óvodáskorú gyermekek szüleinek azt javasoljuk, – amennyiben meg szeretnék kereszteltetni gyermeküket – hogy várják meg az iskoláskort. Gyermekük a hittan tanulás során készüljön fel a keresztségre és azoknak a gyerekeknek a jelenlétében keresztelkedjék meg, akik szintén a hittanos csoporthoz tartoznak. Ha lehetséges, készítsék elő a keresztséget közösen.

Fiatalokat, felnőtteket (ill. 6-7 évnél idősebbeket) a katolikus egyház akkor keresztel, ha...

1. megismerték a keresztény hitet és már hosszabb ideje (1-2 éve) hittanra járnak.
2. A hit átjárja életüket (pl. oly módon, hogy imádkoznak, szentmisére járnak, próbálnak másoknak örömet szerezni) és
3. és élő kapcsolatban vannak a katolikus közösséggel.

A keresztyénységtől távolállóknak felajánljuk a segítséget.

Napjainkban sok olyan szülő kéri gyermeke keresztségét, akinek nem volt módja mélyebben megismerkedni a keresztyénységgel, vagy kapcsolatba kerülni az élő keresztény közösséggel; aki nem volt elsőáldozó, nem kötött egyházi házasságot, olykor nincs megkeresztelkedve sem. Sokan megvallják, hogy ők nem tudnak őszintén hitvallást tenni, mert nem tud-

ják, hogy igazából hisznek-e; s éppen ezért nem tudják megígérni gyermekük vallásos nevelését sem.

A kereszténységet alig ismerő vagy vallásukat nem gyakorló szülőket és keresztszülőket az egyház meghívja, hogy ismerkedjenek meg Krisztus tanításával, járjanak el az istentiszteletre (szentmisére), kerüljenek kapcsolatba a keresztény közösséggel. Sokan, akik ezt vállalják, felnőtt korban találkoznak az igazi kereszténységgel. Felfedezik, hogy Isten a szeretet, hogy Krisztus új értelmet ad életüknek, hogy az egyház közösségében egyrészt otthonra találnak, másrészt társakra, akiknek segítségével együtt dolgozhatnak mások javára. Akik mindezt megtapasztalják, azok közül sokan felnőtt korukban megkeresztelkednek, lesznek elsőáldozók, kérik Isten áldását házasságukra az egyház által. – S így a gyermekkeresztelés valóban gyümölcsöző lesz a szülők és a gyermekek számára.

Az ilyen szülő felnőtt emberhez illő meggyőződéssel tudja kimondani, amit a keresztségben a szülőnek ki kell mondani, hogy hisz Istenben, Krisztusban, az Egyházban; és őszintén meg tudja ígérni, amit a keresztségben minden szülőnek meg kell ígérnie, hogy Krisztus és az egyház hitében fogja nevelni gyermekét.

A Magyar Katolikus Püspöki Kar előírja a lelkipásztoroknak, hogy *„el kell halasztani annak a kisednek a keresztelését, akinek egyik szülője sem kész a hitvallásra és annak vállalására, hogy őt katolikus keresztény módon neveli”. „S ha a szülők nem élnek egyházi házasságban, de állapotuk rendezhető, vagy ha valamelyikük nem volt még elsőáldozó, sőt talán megkeresztelve sincs, beszéljük meg egyúttal e szentségek felvételét is, és kínáljuk fel segítségünket a méltó előkészülethez.”* *„Ha úgy találjuk, hogy valamelyik szülő vallási ismeretei hiányosak, vagy nem világos előtte, mit is jelent a gyermek vallá-*

szos nevelése, hívjuk meg a szokásos keresztelési előkészítésen túlmenő tanításra”.

Vannak, akik azt mondják: Én nem tudom vállalni, hogy kapcsolatba kerüljek az egyházzal (vagyis a keresztény közösséggel), de ettől függetlenül szeretném gyermekemnek megadni a lehetőséget, hogy ha felnőtt, választhasson, kíván-e keresztény lenni. - Nekik azt szeretnénk ajánlani, hogy írásuk majd be gyermeküket hittanra, hogy ily módon megismerhessék a kereszténységet. S akkor érett korban dönthetnek majd arról, hogy meg akarnak-e keresztelkedni. (Nekik sokat segíthet egy mélyen vallásos barát vagy baráti kör.)

Meg kell jegyeznünk, hogy a **helyes gyermeknevelés** feltétele a szülő példája és magatartása. Ha a nem hívő szülők szeretettel, becsülettel, nevelik gyermeküket, akkor az egészségesen fog fejlődni, s egyszer érett korban képe lesz eldönteni, akar-e keresztényként élni. S ha így döntött, akkor módjában lesz megkeresztelkedni. Ha viszont a növekvő gyermek azt tapasztalja, hogy szülei nem vallásosak – de őt megkeresztelték –, hogy templomba nem járnak, de őt esetleg küldik, ez kettőséget, szakadást hoz létre benső világában. Ez a „kettős nevelés”. A keresztény közösség nem szeretne közreműködni a gyermek egyéniségének ilyen megkárosításában.

De vajon nincs-e kizárva Isten szeretetéből és az üdvösségből az, aki nincs megkeresztelve? A Szentírás azt mondja, hogy Isten szeretete minden embert átölel (Máté 5,45; 1János 4,16; Róm 2,14-16) A keresztségben viszont a hívők vagy a hívő szülők tudatosan válaszolnak Isten szeretetére. Vagyis a keresztség nem az üdvösség kapuja, hanem az Egyházé.

5. A keresztelés helye

A keresztelés nem csak Istenhez és Krisztushoz kapcsol bennünket, hanem az egyház közösségéhez is. Ezért a keresztséget a mi plébániánkon a hívő közösség jelenlétében szoktuk ünnepelni a szentmise keretében, éspedig abban a plébánia-templomban, ahová a keresztelendő tartozik. Azért fontos ez, mert jelzi, hogy a hívő közösség örömmel fogadja az egyház új tagját, osztozni szeretne a család örömében, és kifejezi, hogy a keresztelendő és a szülei vállalják a közösséghez tartozást.

Mi a teendő akkor, ha valaki súlyos okból nem a saját plébániáján szeretné megkereszteltetni gyermekét? Ebben az esetben kérnie kell plébánosának írásbeli hozzájárulását, akinek igazolnia kell, hogy legalább az egyik szülő vallásos.

Manapság számos alkalommal előfordul, hogy a szülők, akik szeretnék megkereszteltetni gyermeküket, keresnek egy papot, aki engedékenyen megkereszteli a gyermekeket a vallásos nevelés megalapozott ígérete, és komoly felkészülés nélkül. Aki ezt az utat választja, igazában mindenkinek árt önmagának, mert ahelyett, hogy érett felnőtt módjára komolyan venné és minden következményével együtt vállalná a keresztséget, s mindazt, mit jelent, üres formasággá alacsonyítja azt. Árt gyermekének, mert márt gyermekkorban „kettős” módon cselekszik vele, s ha egyszer majd ő tudomást szerez erről, egyáltalán nem az igazság és a következetesség példáját látja ebben.

6. Ki lehet keresztszülő?

A keresztség szentségéből következően a keresztszülőnek fontos feladata van. Segíti a szülőket a vallásos nevelésben, és

keresztény életével példát ad a növekvő gyermeknek. Ezért a keresztszülői tisztség megkívánja, hogy a keresztszülő...

- aki tizenhat évet betöltött,
- aki katolikus, megbérmált, az Oltáriszentséget magához vett személy legyen (volt elsőáldozó is),
- aki a hithez és a vállalandó tisztségek méltó életet él.

Nem lehet keresztszülő, aki nem él a katolikus hit szerinti életet, aki saját gyermekét neme neveli vallásosan, egyházközösségével nincs élő kapcsolatban.

7. Mi a teendő akkor, ha a keresztszülő nem a keresztelezés plébániájához tartozik?

Ebben az esetben a saját plébániájáról kell igazolást hoznia, hogy a keresztszülői tisztségre alkalmas.

8. Mit tegyen az a szülő, aki mindenképpen olyan keresztszülőre gondolt, aki nem felel meg a fenti kívánalmaknak?

Ez esetben keressen legalább egy valakit, az ismeretségi köréből, vagy a keresztény közösségben, aki megfelel a keresztszülői tisztség feltételeinek, az eredetileg kiválasztott ismerős pedig ott állhat a keresztségnél. Az egyház őt, mint „keresztség tanúját” fogja bejegyezni a megkereszteltek anyakönyvébe.

9. Milyen keresztnévet válasszunk?

A növekvő gyermekek, serdülők igénylik a példaképeket, ideálokat. A kereszteni szülők nem csak egy jó hangzású vagy divatos nevet választanak gyermeküknek, hanem egy olyan szent nevét, aki egyszer példaképe lehet majd emberségében, állhatóságában, keresztyénységben. Ő hitünk szerint mennyei közbenjárója, vagyis védőszentje lesz a gyermeknek.

Ha már választottatok volna nevet gyermeketeknek, de nem egészen e szempontok szerint, úgy a keresztelekor két nevet is adhatunk. Ez esetben a második név lehet egy szent neve, akit a gyermek védőszentjéül kérünk.

10. A keresztséghez szükséges adatok igazolása

Kedves Édesanya, Kedves Édesapa!

Mindezt elolvastva első pillanatban talán megijedtek. Azt mondjátok, hogy ilyen komoly felkészülésre nincs időtök, hogy túl sok áldozattal jár. De gondoljátok meg: egy kis áldozattal százszorosa az, amit kaptok: Isten szeretetét és egy világot átfogó közösséghez tartozás lehetőségét – önmagatok és gyermeketek számára. S vajon a lelki béke, a testvéri közösség és az idők próbáját kiállt keresztyén értékrend nem ér-e meg minden áldozatot?

Szeretettel várunk tehát Titeket is közösségünkbe és kérjük Isten áldását gyermeketekre és Családotokra.

a helyi katolikus közösség és lelkipásztor

KÉRDÉSEK A KERESZTELŐRE KÉSZÜLŐK SZÜLEI RÉSZÉRE

1. Milyen érzések kísérték az áldott állapot idejét?
2. Mi változott meg azóta, hogy megszületett a gyermekünk?
3. Milyen hatással volt a kettőnk (pár)kapcsolatára gyermekünk megszületése?
4. Amikor gyermekünket vártuk, miért aggódtunk, amikor még nem jött a világra?
5. Melyik élőlényhez, vagy természeti jelenséghez hasonlítanánk gyermekünk természetét? Miért?
6. Hol van az a hely, ahol gyermekeink ténylegesen biztonságban és elfogadva érezheti(k) magukat?
7. Akkor tudunk leginkább örülni gyermekünknek, amikor...
8. Mikor voltunk velük szemben haragosak? Mi váltotta ki?
9. Gyermekeinket akkor látjuk örülni, amikor... öröme úgy hat rám, hogy...
10. Miért tudunk mi annyira örülni gyermekünknek?
11. Mit kérnénk Istentől gyermekeinknek?
12. Amikor gyermekemet nézem, melyik szülőjének, vagy nagyszülőjének vonásait ismerem fel benne?
13. Akkor voltunk/vagyunk gyermekünkkel elégedettek, amikor...
14. Milyen érzéseket vált ki belőlünk, ha arra gondolunk, hogy gyermekünket Istennek felajánljuk (ajándékozzuk)?

Nyitott mondatok

1. Számomra abba különbözik a „terhesnek lenni” az „áldott állapotban lenni”, hogy...
2. Ha gyermekem beteg lesz, rögtön arra gondolok, hogy...
3. Az áldott állapot idejére vonatkozóan azt köszönöm a páromnak, hogy...
4. A jövőben azt szeretném a gyermekkel kapcsolatban, ha a párom...
5. A nevelésben azt csinálja a legjobban a párom, amikor...

- A keresztség -

Nyitott mondatok

1. Eddig azt hallottam másoktól a keresztségről, hogy az azért jó, mert...
2. A családomban, ahonnan származom azért kereszteltek meg mindenkit, mert...
3. Amikor a keresztségre gondolok, mindig az jut eszembe, hogy...
4. Gyermekeink számára azért lesz jó, ha megkeresztelkedik, mert...

További kérdések

1. Mi ellen szeretnék megvédeni gyermekeinket?
2. Mit várunk a keresztségtől?
3. A keresztelő napját hogyan fogjuk megünnepelni?
4. Mit fogunk gyermekünknek ajándékozni a keresztelője napján?
5. Mit jelképezhet számunkra egy égő gyertya? Mi tetszik benne?
6. Mi tetszik nekünk a keresztapában/keresztanyában?

Az alábbi emberi gesztusok közül melyik fejezi ki jobban számunkra azt, ahogyan Isten szeret bennünket? (több válasz is bekarikázható)

<i>ölelés</i>	<i>áldás</i>	<i>fej simogatása</i>	<i>cirógatás</i>
<i>ölbe ültetés</i>	<i>csók</i>	<i>kézfogás</i>	<i>hátaravesz</i>
<i>fülbe súgás</i>	<i>átkarolás</i>	<i>szemembe tekintés</i>	<i>mosoly</i>
<i>vállveregetés</i>			
<i>meghívás egy forró teára</i>		<i>beülünk együtt a ringlispílbe</i>	

Isten mit mondana rajtunk keresztül ma gyermekünknek?